

Պարույր Սևակ

Պահ կասկածի

Թե իսկապես հավատացած ես լինեի,
Որ իմ երգը ձեզ կարող է օգուտ բերել,
Ձեզ երգերով բանակի՛ պես կզինեի:
Բայց ի՞նչ օգուտ՝ նստել ինչ-որ երգեր գրել:
Ի՛նչ է երգը. ցաված հոգու մխիթարանք...
Տեղ էլ հասնի՛ չկատարվող ապսպրրանք...
Վալերյանի երկու կաթիլ պղտոր հեղուկ...
Թե խայթում է՝ իր իսկ խայթից սատկող մեղու...
Իսկ թե երգը մինչև անգամ զենք է դառնում,
Ո՞ր է ձեռքը, որ ինքնակամ զենք է բռնում...

20.IV.1957թ.

Մոսկվա